Ч. 144. Четвер 11 липня (28 червня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостwах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Мадярско-хорватский спір. — Загальне голосоване на Угорщині. — Справа французских виноробів. — Нїмецкі скандали в Африцї.

На вчерашнім засїданю палати послів по відчитаню внесень і інтерпеляций, промавляли ґенеральні бесїдники в справі наглячого внесеня социяльних демократів що-до заведеня загального і рівного права голосованя до соймів. Пильність внесеня відкинено.

Забрав відтак голос пос. Марков для підпертя пильности внесеня в справі відпусток вояків, селяньских синів в часї жнив. Марков розпочав свою промову в російскім язицї. (Живі протести Русинів і Нїмцїв). Віцепрезидент др. Жачек звернув увагу бесїдника, аби послугував ся язиком уживаним в краю. Позаяк Марков дальше промавляв по российски, відобрав єму др. Жачек голос. (Живі оплески і оклики одобреня із сторони руских послів).

Пос. Пешка признає вправдї конечність жаданя внескодавців, однако з огляду на то, що внескодавець промавляв по российски, що єсть противзаконностию буде, голосувати против внесеня. Відтак в дальшім ходї засїданя забрав голос п. мінїстер краєвої оборони ґен. Лячер і вказував, що вже тепер на основі обовязуючих приписів можуть одержати відпустки на час жнив передусїм свояки рільників, аби працювали на власній земли, очивидно о скілько на то позволять відносини в армії. В львівскім корпусї заведено відпустки на час жнив в першім рядї для синів селяньских (голоси: „Длячого лише в Галичинї“?). Дальше поодинокі команданти мають право удїляти воякам своєї залоги коротких відпусток в случаях оправданих і з того права дїйстно користають. Однако з огляду, що постанови що до вишколеня армії на рік 1907 не лише вже видано, але й уведено в житє, бесїдник жалує, що супротив сего внесеня не може більше зробити, як хиба лиш обіцяти, що на основі сегорічних досьвідів постарає ся в порозуміню з мінїстром війни відповісти оправданим бажаням.

Пп. Шахінґер і Бельоглявек заявили, що конечно треба виповнити бажаня населеня рільничого що до відпусток на час жнив. Однако Бельоглявек заявив, що позаяк внесенє поставлено в цїлях демонстрациї, єго сторонництво буде голосувати против него.

Ґенеральний бесїдник „за“ п. Козловский каже, що не уважає заяви п. мінїстра краєвої оборони за відмову. В кождім случаю зроблено пробу з відпустками на час жнив. Бесїдник виступає за розширенєм заповідженої проби також і в инших корпусах тих країв, в котрих рільництво єсть головним занятєм населеня. В порівнаню зі становищем, яке давнїйше займали в тій справі як мінїстерство війни так і оборони краєвої, слова п. мінїстра треба повитати як поступ.

П. Марков запротестував перед усїм против того, що президент відобрав єму голос за промову в российскім язицї. Покликує ся на то, що на Буковинї живе 4000 Росиян. Дальше полемізував з социяльними демократами, котрі все хвалять ся, що суть за свободою слова і народности.

В часї тої промови рускі посли і президент палати заєдно накликували бесїдника, аби не відступав від річи.

П. Марков застеріг ся вкінци против закиду, немов би так поважної справи уживав виключно в цїлях демонстрациї.

П. Романчук закинув внесеню, що єсть оно лиш демонстрацийне і заявив, що в Австриї нема российского населеня, крім кольонії 4000 Липованів на Буковинї. Впрочім сторонництво бесїдника приготовлює в тій справі самостійні внесеня.

П. Марков в фактичнім спростованю знов застеріг ся, немов би поставив внесенє лише в цїлях демонстрациї.

---

9)

Ґубернатор.

З российского — Леонид. Андреєва).

(Дальше).

Відтак настав заколот, крики, плач дїтий, гук вистрілів, глота і — страшна утеча, коли чоловік не знає куди утїкає, паде, знов біжить, губить дїти, тратить дім з очий. І знов скоро, так скоро, як колиб не минула навіть одна хвиля, мусїли жінки станути при проклятій печи, ненасиченій, вічно отвираючій свої челюсти. Перед тою силою, від котрої утїкали на все і до котрої вернули на все.

Хто знає, чи не в жіночій голові зродила ся гадка, що ґубернатор повинен бути убитий. Всї давнїйше уживані слова, при помочи котрих очеркує ся чувство мести, ненависти, гніву, погорди, не висказували добре того, що відчували женщини. То було чувство нове, почутє спокійного, невідкличного виданого засуду. Коли би топір в руцї ката, той холодний, острий, блискучий і спокійний топір, міг чути, зазнавав би імовірно того самого чувства. Женщини ждали спокійно, не вагуючи ся нї хвильки і тим ожиданєм наповняли воздух, котрим віддихали всї і котрим віддихав ґубернатор. Були як все легковірні. Досить було тріснути голосно дверми або тупаючи ногами, перелетїти скоро улицею, аби вскорі узріти, як вибігають перед доми з розпущеним волосєм і учути, як питають майже вдоволені.

— Убитий?

— Нї, по Сенько побіг по горівку.

І так все до нового стукненя, до нового тупоту ніг по тихій, завмерлій улици.

Коли ґубернатор переїздив, споглядали на него зпоза заслон, а коли переїхав, вертали до комина. Не здивувало їх, коли ґубернатор звичайно окружений стражниками, почав їздити сам, без охорони — як топір, коли би міг чути, не здивував ся би, побачивши обнажену шию. З сїрих ниток дїйстности снували они чудесну казку і они то, ті сїрі женщини, що пряли сїру нитку сїрого житя, воскресили давно імовірно посивіле право, караюче за смерть смертию.

Жаль по убитих — немов здержуваний — виявляв ся глухо; був лише частиною спільної, великої журби, проковтнений нею без слїду, як солону сльозу втягає в себе солонний океан. Однако в пятницю, під конець третого тиждня по стрілянинї, Анастазия Сазонова, котрій убито семилїтну донечку, Таню, несподївано збожеволїла. Три тиждн|ї працювала, як всї, при коминї, сварила ся з сусїдками, кричала на двоє оставших ся дїтий і нараз, коли нїхто того не сподївав ся, зійшла з розуму. Від рана дрожали її руки, забувала, що має робити, бігала з кута в кут, повтарячи без думки:

— Боже! Що я роблю!

Вкінци цїлком замовкла і мовчки, піддаючи ся дико якійсь висшій силї, пересувала ся з місця на місце, переносячи одну і ту саму річ тут і там, ставляючи і забираючи назад — безсильна, непритомна і не могучи відорвати ея від печи під впливом заволодївшого нею божевільства.

Дїти бавили ся в огородї пускаючи орла. Нараз малий Петрусь вбіг до хати по кусник хлїба; мати єго мовчалива і понура, впихала до вигаслого комина ріжні річи: черевики, подерту ватовану колдру і шапку Петруся. В першій хвили хлопець розсьміяв ся, але коли поглянув на лице Анастазиї, зверещав і з криком вибіг на улицю.

— А-а-а-й! — біг і кричав.

Зійшли ся жінки і почали вити над нею, як пси, обхоплені тугою і страхом. А она, порушаючи ся чим раз скорше і відпихаючи простягнені до неї руки, крутила ся живо на триметровім просторі і задихана воркотїла щось під носом. По якімсь часї здерла з себе одіж і обнажила горішну часть тїла, жовту, худу з засохлими грудьми. Відтак завила якимсь страшним нелюдским голосом, повтаряючи без кінця одні і ті самі слова:

— Не мо-жу! Го-луб-чики, не мо-жу-у!

Вибігла на улицю, а за нею всї. Тодї цїла Канатна залунала на хвилю одним безперервним бабским витєм, так що не можна було зрозуміти, котра з них божевільна, а котра нї. Витє то перестало аж тодї, коли склепові помічники з фабричного склепу вхопили божевільну, звязали її посторонками руки і ноги і вилили на неї кілька ведер води. Лежала на дорозї посеред сьвіжої калужи, утвореної вилитою водою, прилягаючи голою грудию до землї і витягаючи пястуки звязаних і посинїлих рук. Відвернула лице на бік і дико глядїла, не моргаючи очима. Мокре волосє обліпило її голову.

В голосованю пильність внесеня відкинено і палата приступила до дальшої дискусиї над буджетовою провізориєю. Промавляло кількох бесідників між иншими ґр. Штернберґ і др. Олесницкий. Дальша буджетова дискусия відбуває ся нині.

Передвчера відбуло ся засіданє екзекутивного комітету сербско-хорватскої коаліциї, в котрій взяв уділ також б. секцийний шеф Ніколіч. Посли до австрийского парляменту Іваншевич і Беляндинович предложили текст декляраціі, яку має ся внести до палати маґнатів. З послами дальматиньскими до австрийского парляменту обговорювано ріжні справи та порішено, щоби всі дальматиньскі посли до австрийского парляменту відбули спільну конференцию з хорватскими послами в Загребі. Хорватский урядовий дневник оголосив відручне письмо королівске відрочуюче засіданє хорватского сойму аж до дальшого розпорядженя, значить ся мадярске правительство бачить, що хорватский нарід стоїть на цілій лінії против мадярских затій. Прикру ролю відограє в тій справі тілько хорватский владика, Дрогобецкий, який по хорватскій сецесиї явив ся на засіданю угорского сойму та розпливав ся в чемностях супротив Мадярів, яких навіть запевнював про прихильність хорватских народних мас.

Угорске правительство має вже сеї осени предложити проєкт загального голосованя. Основою єго має бути засада, що право голосу має кождий горожанин, який уміє читати і писати в рідній мові. Саме з огляду на близький час, в якім має бути заведене загальне голосованє виступив Кошут з проєктом заостреня реґуляміну нарад, який осуджено навіть в кругах коаліцийних. — „Budapesti Hirlap“, який стоїть близько правительственних кругів, оповіщує, що міністер справ внутрішних зарядив, щоби підчас літних ферий випрацювано предложенє про виборчу реформу. Товчком заповідженої реформи єсть погляд в теперішній коаліциї, яка в теперішнім складі не може перевести своїх великих задач.

Францускa палата послів приняла одноголосно проєкт закона доповняючий недавно ухвалений закон про фальшованє вина. Збори бурмістрів з околиць Монтпельє порішили, що обіймуть назад свої функциї аж тоді, як на те дістануть дозвіл своїх виборців та як правительство переведе в парляменті ухвалу ратункової акциї для облекшеня нужди на пол. Франциї. Крім сего рішили збори домагати ся випущеня арештованих і відкликаня войска.— Міжнародний конґрес винорoбів в Анжер вислав вислав винoробам полудновoї Франциї телеґраму з заявами симпатиї.

В Мангаймі в Німеччині, лише що покінчив ся прасовий процес против Оскара Бека, редактора тамошної часописи „Volksstimme“, який єму зробила державна прокураторія за обиду німецкої кольоніяльної армії. Обида та полягала на тім, що Бек показав сьвітови один образок із культуртреґерскої діяльности Німців між африканьскими муринами. В часї передвиборчої аґітациі помістив він в своїм орґані ілюстрацию після фотоґрафії знятої на місци, яка представляла 6 муринів повислих на дереві. Із поясняючого тексту виходило, що тих муринів захопили Німці в полудневo-західвій Африці під закидом, що їх жде, утекли, але Німці дістали їх знов до своїх рук і засудили на шибеницю, не марнуючи часу навіть на переведенє доказового слідства. Прусаки вішали муринів на галузи одного дерева, не дивлячись зовсім на те, що они конали в передсмертних судорогах і по 30 мінут. Правительство розпочало слідство передовсім в тім напрямі, щоби довідати ся, хто важив ся мимо заборони фотоґрафувати згадану подію з Африки, а відтак, хто єї передав до поміщеня в часописи. Коли то не повело ся, тоді зроблено слідство против редактора часописа, а із-за деяких незначних неточностий в поясняючім тексті засуджено Бека на місяць вязниці, дарма що автентичність самого факту остала безсумнівна.

Друга подія така. Перед 16-ти роками поручено одного із німецких аристократів др. Петерса на почесну функцию цивілізувати муринів в німецких кольоніях, а сповнював він єї так, що утратив офіцирский уряд і мусів виступити із державної служби. При послїдних виборах до райхстаґу забаг Петерс вийти знов на верх та вкрутити ся назад до державної служби через аґітацию. Аж ось „Münchener Post“ пригадала загалови забуті вже „подвиги“ др. Петерса в Африці, називаючи єго „Hänge“-Петерсом, насилувачем дівчат та розбишакою. П. Петерс, будучи правительственним комісарем в африканьских кольоніях Німеччини не лиш катував і бив муринів, але ще й полагоджував свої приватні рахунки шибеницею. Розуміє ся, що др. Петерс почув ся писанєм „Münch. Post.“ обидженим і запізвав єї редактора Фр. Ґрубера перед суд. Розправа тревала кілька днів і Ґрубер переводячи доказ правди против жалібника, відкрив прямо страшне пекло брутальности і кровожадности німецких катів в Африці. Не входячи в подробиці процесу, які сьвідчили прямо про зьвірскість всіляких Петерсів, треба сказати, що на лаві обжалуваних сидів властиво не Ґрубер але німецкий кольоніяльний уряд. Вправді Ґрубера засуджено на 500 марок кари, але Петерс враз з своїм патронами здискредитував ся в публичній опінії до краю.

Деколи цілим єї тілом підкидали судороги. З фабрики прибіг наляканий муж і не мав навіть часу обмити закопченого лиця. Блюза на нім була також закопчена, лискуча від товщу, а опарений палець лівої руку обвинув видко в посціху брудною, товстою шматою.

— Настусю! — сказав строго, зморщивши чоло і похилившись над нею. — Що тобі? Що тобі стало ся?

Мовчала, здрогувалась і гляділа дико, не прижмурюючи очий. Поглянув на єї кровію набіглі руки, сильно звязані посторонком і розвязав їх; діткнув пальцем єї жовтого, голого рамени.

Над'їхав фіякром поліцият.

Коли товпа розходила ся, два люди не пійшли як всі инші до фабрики і не полишили ся також на Канатній. Поволи пустили ся до міста. Ішли задумані рівним кроком. Попрощали ся на кінци Канатної.

— Яка пригода! — сказав один. — Чи вступиш до мене?

— Ні — коротко відповів другий і відійшов.

Був то молодий чоловік з огорілою шиєю; з під шапки висували ся єму кучері полового волося.

VI.

В домі ґубернатора довідали ся о грозячій єму смерти не вчаснїйше і не пізнїйше як деинде, приймаючи вість з дивною рівнодушностию, немов би присутність живого, здорового і сильного чоловіка не позваляла зрозуміти, чим єсть смерть — єго смерть. Видавала ся она всім немов щось подібного до хвилевого виїзду.

В половині серпня, на жаданє поліцмайстра, котрий пересьвідчив Марию Петрівну, що побут на селї стає небезпечним, вернули до міста і житє пішло звичайним, від многих літ не зміняючим ся порядком.

Урядник Козлов, що ненавидів бруду і урядового характеру, якйи панував в ґубернаторскім мешканю, майже без дозволу велів виклеїти салю і другі комнати новими тапетами, вибілити стелі і спровадити нові наймоднійші меблї з зеленого дуба. Самовільно привласнив собі права домашного диктатора, з чого всї були вдоволені, як служба, відчуваюча тепер деяке оживленє, так і сама Мария Петрівна, що ненавиділа господарства і звязаних з ним обовязків. При цілій своїй величині ґубернаторский дім був цілком невигідний; кльозети і купіль були майже при самім сальоні, а страви треба було переносити з кухні через холодний, ошклений коридор, коло вікон столової комнати. Часто можна було видіти крізь них льокаїв, як взаїмно попихали ся ліктями, а навіть чути, як сварять ся з собою.

Всьо то хотів Козлов перебробити, але треба було річ відложити до другого літа.

— Буде вдоволений — гадав о ґубернаторі, однако незвістно длячого увявляв собі не Петра Ілича, але когось иншого. Тільки того не зауважив, розгорячкований реформаторским запалом.

Як давнїйше довкола Петра Ілича, гуртувало ся домашне житє, а слова: „превосходительство веліли“, „превосходительство будуть гнївати ся“ не сходили з уст; але коли би на єго місце поставлено кого небудь, одітого в ґубернаторский мундур і змушено єго виголосити кілька обовязуючих в якіїсь хвили слів, ніхто не замітив би зміни, така чиста форма позбавлена змісту віяла від ґубернатора. Коли в дійстности на кого гнїван ся і кричав на кого, а той хтось бояв ся єго, то здавало ся, що то річ з гори уложена ті крики і той страх, бо в дійстности одні і другі не мали значіня. Коли би в тім часї убив кого небудь, то й смерть навіть видавалась би уданою. Хоч жив ще для себе, для всїх був мертвий; отже всї легковажили єго, як трупа, від котрого віє холод і суєта, хоч ніхто не розумів, длячого єго особа викликує подібне враженє. Одна і та сама гадка, день по дни убивала чоловіка.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 10-го липня 1907.

— **Краєвий Союз кредитовий у Львові** подає до відомости, що з причини підвисшеня процентової стопи в австро-угорскім банку і в краєвім банку підносить процентову стопу у себе о пів процент так в кредиті для союзних сговаришень, як також в приватнім кредиті від усїх векслевих позичок. — Львів, 5-го липня 1907. — *Дирекция.*

— **З „Днїстра“.** В наслідок піднесеня стопи процентової в австро-угорскім банку і галицкім краєвім банку — товариство взаїмного кредиту „Днїстер“ у Львові підвисшило також у себе процентову стопу від уділюваних позичок векслевих, а іменно почавши від 1 липня с. р. побирає від позичок на векслї осіб приватних 7 процент відсотки, а при ресконтї векслїв інституций кредитових $6^1/_2$ процент відсотки.

— **З рускої ґімназиї в Коломиї.** В минувшім піврoці клясифіковано 655 учеників. Відзначаючий степень дістало 48 учеників, перший 502+7 приватистів, другий 38, третий степень 15+1 привaтист, поправок 52. Лихий поступ (без поправок) дістало загалом 8·09% учеників.

— **Клясифікация учеників** бурси ім. сьв. Володимира в Самборі. Клясифікованих учеників з кінцем року шкільного було 57. І. З народних шкіл від І-ої було 18, а з виділових 7, разом 25. З тих одержало поправку 2, а 1 поступ недостаточний, іменно з 2-ої кляси виділової; тож чисту першу одержало 22. — II. З курсу приготовляючого і з семинарії учительскої було 22. З тих одержало поправку 5, а другу 3, тож перейшло з чистою першою 14. — III. З ґімназиї, а то з першої було 9, з другої 2, а з третої 1,— разом 12. Другу клясу одержало 2, а першу 10. — На 57 клясифікованих недостаточний поступ одержало 6, поправок 7, а чистих перших 44.

— **Новий радій** (radium). З Парижа приходить вість, що молодий студент медицини в Рошфор, Лянсіян, виголосив відкит про ново-спрепаровану сіль „uran molybdate", що визначає ся сильною радіо-активностю. В порівнаню з радієм новий витвір богато дешевійший та лагіднійше впливає на орґанізм, не викликуючи опарення. Переведені в клініках проби на звірятах дали як найкрасші успіхи.

— **Філїя тов. педаґоґічного в Коломиї** уладжує курс підготовляючий до вступного іспиту до І-ої кляси ґімназияльної. Наука розпічне ся 15.го липня і тревати буде до кінця серпня. Винагорода за всю науку 10 корон, мешкане і опіка даром. При більшій скількости учеників також харч за невеликою доплатою. Близших інформаций подасть голова товариства *Іван Раковский*, учитель ґімназ. в Коломиї.

— **Видїл філії руского тов. педаґоґ. в Станиславові** отвирає з днем 15 н. ст. липня с. р. підготовляючий курс для учеників, що хотять по феріях здавати вступний іспит до І. кл. рускої ґімназиї чи школи реальної в Станиславові. За харч і науку треба буде заплатити 30 К за шість неділь. На сей курс мають зголошуватись ученики вже потроха підготовлені та й не слабих спосібностий. Зголошуватись треба до „Видїлу філії руск. педагогічного товариства" в Станиславові ул. Коперника ч. 17.

— **Жертва тучі.** Дня 23 червня с. р. вечером лютила ся над Двірцами, повіта жовківского, страшна буря з громовицею і зливою. Грім убив на дорозї 13-лїтного Федя Тесляка, ученика місцевої народної школи, котрий гнав з паші худобу домів.

— **Репертуар руско-народного театру в Сокали.** Сала „Народного Дому". Початок о год. 8 вечером. Білети продає торговля п. Волковского. В четвер дня 11 с. м. „Продана наречена", опера в 3 діях Ф. Сметани. Цїни місць підвисшені. — В пятницю дня 12 с. м. „Бурлака", народна комедия в 5 діях Карпенка-Карого. Початок сего представленя точно о год. 7 вечером. — В суботу дня 13 с. м. на дохід „Рускої Бурси" „Катерина", опера в 3 діях Н. Аркаса. — В неділю дня 14 с. м. „Маруся Богуславка", історична драма в 5 діях зі сьпівами і танцями М. Старицкого. — Ві второк дня 16-го липня с. р. премієра „Надїя", новість на рускій сцені, рибацка драма в 4 діях Г. Гаврманса.

— **Продав царство небесне.** „Родное Дело" подає інтересну ілюстрацию для стану осьвіти российского селяньства. То документ списаний в формі контракту купна. Ось він: „Дня 9 мая 1907 року, я, низше підписаний, мужик із села Доґмаровскоє, мелїтопольского повіта, Николай Нікіфіронїч Тютюнов, числячий 38 лїт, наслїдком своєї безпомічної вужди і свойого крайного убожества, продав цїле моє небесне царство мойому краянови, богатому мужикови, Макарови Федосевичеви Селеньскому за цїну 50 рублїв, котрі я справдї одержав, що отсим власноручно потверджаю: Николай Нікіфіронїч Тютюнов. Власноручний підпис Николая Нікіфіронїча Тютюнова отсим сверджає ся, дня 10 мая 1907. Доґмаровский громадский старшина".

— **Социялїст шляхтич.** Перед кількома днями данський король надав одному социяльно-демократичному міскому радному, Андерсенови, ордер за заслуги коло ширеня здержливости від алькоголю. З тим ордером вяже ся шляхотство. Андерсен приняв ордер і титул, коли ж ізза сего партийні-товариші его докоряли, він боронив ся тим, що те відзначенє припало єму не як социялїстови, а як пропаґаторови абстиненциї від алькоголю. Та про те партия зажадала від него, щоби відослав королеви ордер, коли-ж Андерсен не захотїв того зробити, партия виключила его зі свого складу.

— **Обезпеченє прив. урядників.** З Відня доносять: На основі закона із 16 грудня 1906, який входить в житє з днем 16 грудня 1909 буде — як відомо — заведене обовязкове обезпеченє прив. урядників. Переведенє того примусового обезпеченя передає закон передовсїм пенсийному заведеню, який ще має утворити ся. Щоби однак уможливити дальше істнованє уладжень приватного заосмотреня а через те охоронити права урядників, набуті в того рода институциях, предвиджено в законї, що обовязкове убезпеченя можна задосить учинити також в приватних орґанізациях заосмотреня, як тоті институциї відповідають законним вимогам і специяльним условинам. Праці около введеня в житє того закона в повнім ходї. Хоч від хвилї, коли той закон стане правосильним, дїлить нас ще півтора року, то в певних кругах функционарів особливо занятих в більшій посїлости проявляє ся вже нинї сильне змаганє до того, щоби вже тепер закладати нові институти пенсийні, або до заключуваня асекурацийних контрактів з приватними товариствами обезпечень. Супротив тих стремлїнь треба звернути увагу на то, що не було наміром законодавця поручувати примусове обезпеченє в значнїйших розмірах підприємствам приватним, і то тим менше, що се вийшло би на шкоду асекурацийного заведеня пенсийного, яке єсть вповнї полишене своїм силам і засобам. В виду того треба надїяти ся, що признаванє заступничих орґанїзаций асекурацийних буде переводити ся з великою строгостию, а попри те перед виданєм виконавчих постанов не має відомости про условини признаня тих заступничих институций, так що колиб їм в будучности приватним институциям навіть признано квалїфікацию заступництва, то відновленє тих товариств було би неминучє. В виду сего було би вказаним для добра інтересованих, щоб они надзвичайно не спішили ся, але ждали на оповіщенє виконавчих приписів закона, яке слїдує вже незабаром.

— **Швайцарский рух кооперацийний.** Часопись „Schweiz. Konsum Verein" помістила дані що до розвитку кооперацийного руху швайцарского в 1906 роцї. Загалом єсть тепер в Швайцариї около 450 консумцийних спілок а з них належить 237 до „Союза всхідно-швайцарских спілок хлїборобских", а прочі не творять нїякої федерациї. „Союз швайцарских спілок консумцийних" мав 153.000 членів, а склепів 726; дохід brutto (т. є. збут виносив 62,000.000 фр.). „Союз спілок хлїборобских" мав 10.000 членів, склепів 120, а доходу brutto 8,000.000 франків. Нез'єдинені спілки мали 17.000; склепів 150, а доходу brutto 8,000.000 франків. Для належного осьвітленя тих даних треба тямити, що населенє Швайцариї ледви доходить до трех міліонів. — Протягом 1906 року виносила сума закупна кождого з членів „Швайцарского Союза консумцийних тов." поверх 405 франків; а на кождого з них припало поверх 30 франків зиску, тодї як між всїх членів загалом роздано майже 4,500.000 франків. До фонду резервового вплинуло в роцї, яким обговорює звіт поверх 4652 тисячів, а вкладки членів виносили майже 2 міліони 700 тисячів. Для розвитку товариства буде характеристичне то, що супротив р. 1905 зросло число членів „С. Ш. С...ок" о 8·85 процент, збут о 14·24 процент, а зиски о 15·88 процент. Швайцарский рух кооперацийний зростає не лиш в ширину але також погиблює ся що до своєї сути і починає заниматись вже й продукциєю та орґанїзациєю працї.

† **Помер** о. Семен Конопка, парох ювілят в Волкові, нараївского деканата, дня 5 с. м. в 80-ім роцї житя а в 53-ім сьвященьства.

Телеґрами.

Відень 10 липня. На нинїшнім засїданю ради державної по відчитаню внесень і інтерпеляций, приступлено до дальшої дискусиї над буджетовою провізориєю. Пос. Штельцль з партиї народно-нїмецкої заявив, що союз народно-нїмецкий буде голосувати за провізориєю. По пос. Штельцли промавляв п. Адлер і полемізував з бесїдниками з партиї християнсько-социяльної. Обговорював також престольну промову і заявив ся против буджетової провізориї.

Лъондон 10 липня. В палатї послів домагав ся лїберальний посол Кокс знижения оплати на цукор о половину. Мінїстер скарбу Асківт заявив ся против того, бо зниженє нарушило би буджетову рівновагу, а консументам не принесло би великого пожитку. Палата внесенє Кокса відкинула. В часї дискусиї посол лїберальний Білзон нагле помер. З тої причини засїданє закрито.

Берлин 10 липня. Доносять з Пекіну, що вчера відбула ся виміна нот в справі управильнення всїх митових справ між Росиєю а Хіною.

Цетинїя 10 липня. Правительство розвязало скупштину і розписало нові вибори на день 31 жовтня. Правительство оправдує то тим, що настрій серед більшости скупштини не давав запоруки спокійних нарад.

Дармштадт 10 липня. О приїздї царя Николая II. до Дармштадту на гескім дворі нїчого не знають. О тім приїздї писали берлиньскі часописи.

Марсилїя 10 липня. Echo de Chine доносить, що в місцевости Санконґ коло Кантона вибух в театрі підчас представленя пожар, 500 осіб погибло в полуминї, а кількасот єсть тяжко ранених.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня** 10 липня: **Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.** — **Пшениця** 9·40 до 9·50; **жито** 8·30 до 8·50; **овес** 8·75 до 9·—; **ячмінь пашний** —·— до —·—; **ячмінь броварний** 9·— до 9·50; **ріпак** —·— до —·—; **льнянка** —— до —·—; **горох до варення** 11·50 до 12·—; **вика** 0·— до 0·—; **бобик** 0·— до 0·—; **гречка** —— до —·—; **кукурудза стара** —·— до —·—; **хміль за 56 кільо** —·— до —·—; **конюшина червона** —·— до —·—; **конюшина біла** —·— до —·—; **конюшина шведска** —·— до —·—; **тимотка** —·— до —·—.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).